ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செந்தமிழ்ச் செல்வி

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினின்றும்

திங்கள்தோறும் வெளிவருவது

சிலம்பு ௭ } மெய்கண்டான்யாண்டு-௭௱௨௰ சித்திரைத்திங்கள் 1929ஆண்டு ஏப்ரல்மீ—மேமீ { பரல் ௪

தும்ம லிரும லொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினு
மம்மை யினுந் துணை யஞ்செழுத்துமே.

(சம்பந்தர்)

உரை:

தும்மல் இருமல்-தும்மல் இருமல்கள், தொடர்ந்த போழ்தினும்-வந்த காலத்திலும், வெம்மை-கொடுமையாகிய, நரகம் விளைந்த போழ்தினும்-நரகவாதனை ஏற்பட்ட காலத்திலும், இம்மை வினை-இப்பிறப்பில் வருவனவாகிய பிரார்த்த கன்மங்கள், அடர்த்து-மேல் வந்து, எய்தும் போழ்தினும்-வருத்துங் காலத்திலும், அம்மை-மறுபிறப்பிலும், துணை-துணையா யிருப்பன, அஞ்செழுத்துமே-ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமேயாம் என்றவாறு.

தும்மல் இருமல்களும் வாதனையுடைய துன்பங்களா மாதலினா னும் தீயநிமித்தங்களா மாதலினாலும் இவை தொடர்ந்த போழ்தினும் எனக் கூறப்பட்டது.

"தும்மலோடருந்துயர்தோன்றிடினும்
அம்மலரடியலாலரற்றுதென்னா"

பொருநை நாட்டுப் புலவர்கள்

[திரு M. S. பூரணலிங்கம் பிள்ளையவர்கள் B.A., L.T.]

பொருநை

பொன்னி காவிரி போன்று பொருநை, தாம்பிரவர்ணி என்ற பெயர்கள் ஒரு பொருள் குறிக்கும் இருபெயராகும். 'பூந்தண் பொருநைப் பொறையன் வாழி' என்பது சிலப்பதிகாரம் 23-வது கட்டுரைகாதை 83-வது அடியாகும். புறநானூறு 11,387 - ம் பாட்டுகளில் முறையே,

'தண்பொருநைப் புனற்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சி'

'வஞ்சிப் புறமதி லலைக்கும்
கல்லென பொருநை மணலிலும்'

என்று காணப்படும் அடிகளில் பொருநையாறு கருவூர்ப் பக்கலிற் செல்லுமென்று உரைகாரர் கூறியுள்ளர். கருவூராயினும், வஞ்சிக் களமாயினும் இரண்டும் சேர நாட்டிலுளவெனப்படும். பொறையன் சேர அரசனைக் குறிக்கும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் மேற்பாகம் சேரன்மாதேவி வரையிலும் சேர நாடாகவிருந்து ஆங்கில வாட்சியில் நெல்லையம்பலத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது. பின்னர் அப்பெயர் தாம்பிரவர்ணிக்கு மறு பெயராயிற்று. சில ஆராய்ச்சியாளர் தாமிரவருணி என்ற பெயர் 'தண்பொருநை' என்பதன் திரிபு என்று கூறுவர், திருநெல்வேலிப் புராணத்தில் பொருநை என்ற பெயர் தாமிர வருணிக்கே வழங்கப்பட்டுளது.

"உம்பரார் தமக்கு மேலோன் உவந்துதன் னிடத்திற் கொண்ட
அம்பிகை கரத்திற் றோன்றி அகத்தியர் கரத்தி லேந்தும்
செம்பிடை வதிந்து தென்பால் திகழ்மலை யிருந்து பூவிற்
பம்பிய வளத்தி னேடிப் பயன்றரும் பொருநை வாழி"

இச் செய்யுளில் மேற் கூறிய ஆற்றின் துவக்கமுங் கூறப்பட்டுளது.

---

* இத் தலைப்புடைய சொற்பொழிவு, 1929-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 22-ம் நாள் திருநெல்வேலி நகரில் ஜூபிலி ஹாலில் நிகழ்ந்தது.

பொருனை நாட்டில் எண்ணிறந்த புலவர்கள் தோன்றித் திகழினும் பல துறைகளிலும் புகழேந்திப் புலமை வாய்ந்த புலவர்கள் சிலரே யாவர். ஆதலால் இன்று சிற்சில பாவலர்களைப் பற்றிச் சிறிது இயம்பலாகும்.

1. திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்

மேற்றிசைக்கண் **மேலகரத்தில்** மலையிலக்காக விளங்கிய புலவர் **திரிகூட இராசப்பக் கவிராயர்.** இவர் ஏறக்குறைய இரண்டரை நூற்றாண்டுகளின் முன்னர்த் திகழ்ந்த தாயுமானவர் காலத்தவர். விக்ரமசிங்கபுரத் துதித்த சிவஞான முனிவர்களின் முன்னோராகிய நமச்சிவாயக் கவிராயரின் காலத்தவருமாவர். மதுரை மாநகரி லிருந்தாண்ட முத்து விசயரெங்க சொக்கநாதர் நாய்க்கர் காலத்திலிருந்தவ ரென்பது 1718-ல் இப்புலவருக்கு அம்மன்னன் அளித்த நஞ்சை நிலமாகிய **குறவஞ்சி மேடு** என்னும் நன்கொடை சான்றாகும். இந் நன்கொடை புலவர் பெருமானின் எழுபதாம் ஆண்டில் அளிக்கப்பெற்ற தென்பர். அங்ஙனமாயின் நம் கவிராயரவர்கள் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிற் பிறந்து பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தனரென்பது வெளிப்படை. நஞ்சை நன்கொடை நம் புலவராக்கிய குற்றாலக் குறவஞ்சியின் நயத்தை உணர்ந்தே அரசன் அளித்தனன் என்பர். இக் குறவஞ்சியின் பெருமை தஞ்சை மன்னனாலும் மதிக்கப் பெற்றுத் தஞ்சையிலுள்ள சிவாலயத்தில் ஆண்டு தோறும் நிகழும் நவராத்திரி நாட்களில் மக்கள் இன்புறுமாறு நடித்துக் காட்டுவான் வேண்டி நேரிடும் செலவுகட்காக நிலமளிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. பல வஞ்சிகள் இருப்பினும் குற்றாலக் குறவஞ்சியே தலைசிறந்த தென்பர். நம் புலவராக்கிய நூல்கள் பதினான்கு; அவை குற்றால நாதரை யொட்டியே பாடப் பட்டிருத்தலால் குற்றாலக்கோயில் வித்வான் என்றபட்டப்பெயரை நம் கவிராயர் தாங்கி வந்தனர். பதினான்கு நூல்களாவன:—குற்றாலக் குறவஞ்சி, குற்றாலத் தலபுராணம், குற்றால மாலை, சிலேடை வெண்பா, யமக வந்தாதி, உலா, ஊடல், பரம்பொருள் மாலை, கோவை, குழல்வாய் மொழி கலிப்பா, கோமள மாலை, வெண்பா

அந்தாதி, பிள்ளைத்தமிழ், நன்னகர் வெண்பா என்பனவாம். இவற்றில் முதன் மூன்றுமே வெளியிடப்பட்டுள.

குறவஞ்சி குறவன் குறத்தி பாட்டாகும். சிங்கன், சிங்கியின் வருணனையும் வசந்த வல்லியின் சிறப்பும் பொலிந்து விளங்கும், குறத்தி குறி சொல்லிப் பெற்ற பரிசுகள் பலவாம், அகத்திணைப் பொருளாகிய அன்பு இவ்விருவருக்கு முள்ளதை இறைவனுக்கும் மன்னுயிருக்கு மிருப்பதாக விளக்கி வீடு பேற்றினுக்கு வழி சிற்றின்பமே என்ற உண்மை வற்புறுத்தப்பட் டிருக்கின்றது.

குற்றாலம் குறுகிய ஆலம். குறும்பலா குறுகிய பலாமரம். இவ்விரண்டு பெயராலும் திருஞான சம்பந்தர் அருமையான இரு பதிகங்கள் பாடியுளர். ஆலமரத்தை மருவி வரும் அருவி வட அருவி யெனப்படும்.

"கதிகட்கெல்லாம், நாலேணி நிறுத்திய தாம்: திரிகூட வடவருவி நவலுங் காலை," என்றும், 'வானோராட்டுங் கூடமார் மஞ்சனம் போலும் திரிகூட வடவருவிக் கடவுள் தீர்த்தம்' என்றும், 'தீவினையைக் கழு நீராப் பிரித்தெறியும் திரிகூடத் தெய்வக் கங்கை' என்றும் புகழப்பட்டது அருவிக் கங்கைத் தீர்த்தம். குற்றால மென்ற பெயரை ஒருவர் நினைப்பின் அவருடைய பாவங் கோடி தீருமென்றும், ஒருவர் உரைப்பின் ஒரு கோடி புண்ணியமாமென்றும், குற்றாலத்திற் செய்யும் ஒரு தவம் அனந்த கோடியாகப் பெருகுமென்றும், அதனில் தொழுவோர்க்குப் பரம பதங் கூடுமென்றும், குற்றாலத்தின் பெருமை வரையப்பட்டுளது.

2, சிவஞான முனிவர்

பாவ நாசத்திற் கடுத்துள ஊர் விக்ரமசிங்கபுரம். அவ்வூரின் பெயர் விளக்க முற்றது முக்களாலிங்க ரென்ற சிவஞான முனிவராலேயாம். இவர் தந்தை ஆனந்தக் கூத்தர். தாய் மயிலம்மை. சிறு வயதிலேயே திருவாவடுதுறைத் தம்பிரான் மார்களைக் கண்டு விருந்தோம்பி அவ்வாதீனத்திற் கேகி நமசிவாய மூர்த்திகளைக் குருவாக ஏற்றுக் கல்வி பெற்று, வேலப்ப தேசி

கரை ஞானசிரியராகக் கொண்டு சமய நூல்களைப் பயின்று தேர்ச்சி யடைந்து அவ்வாதீனப் பெருமையை விளக்கினர். தென் மொழியன்றி வடமொழியிலும் வல்லுநர். இவ்விரு மொழிகளி லும் அவருக்கிருந்த புலமையை இவராலாக்கப் பெற்ற நூல்களே துலக்கும். இலக்கண விருத்தி, சூறுவளி திருத்தம், காஞ்சிப் புராணம், முதுமொழி வெண்பா, ஏகம்பர் முல்லை வாயில், கலைசைப் பதிற்றுப்பத்து, இளசை அந்தாதி, கச்சியானந்த ருத்ரே சர், செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேஸ்வரி பதிகங்கள், ஏகம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு, செங்கழுநீர் விநாயகர், அமுதாம்பிகை பிள் ளைத் தமிழ்கள், திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை, நமச்சிவாய மூர்த்திகள் மாலை, தருக்க சங்கிரகம், தீபிகை (அன்னம் பட்டீயம்) சிவஞானபோத மகா பாஷியம், சிற்றுரை, சிவஞான சித்தியார் சுபட்சவுரை, சித்தாந்தப் பிரகாசிகை (மொழி பெயர்ப்பு) வயிரக் குப்பாயம், சிவசமவாதவுரை மறுப்பு, சுலோக பஞ்சக மொழி பெயர்ப்பு, சிவ தத்துவ விவேகம், திருவாவடுதுறை மரபு அட்ட வணை மறுப்பின் மறுப்பு முதலாயின. இவர் பன்னூல்களை ஆக்கியது மன்றிப் பன்னிரு மாணவர்கட்கும் பாடமோதி வந்தனர். அவர்களிற் காஞ்சிப் புராணம் இரண்டாவது காண்டம் பாடி முடித்த கச்சியப்ப முனிவர், இலக்கணம் சி..ம்பர நாதமுனிவர், பன்னூல்களுக்காசிரியராகிய தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணியர், காஞ்சி சரவண பத்தர், சிதம்பரப் பத்தர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம் பிள்ளை முதலானவராம்' ஒவ்வொருவரும் பெரும் பெயர் பெற்றவ ராவர்.

சிவஞான முனிவரின் பெருமை அளத்தற்கரிது. பல துறை களிலும் பெயர் வாங்கினவர். இலக்கணம், தருக்கம், புராணம், மொழி பெயர்ப்பு, சமய நூல், உரை வரைதல், மறுப்பு இவை சிலவாம். வடமொழித் தேர்ச்சியுள்ள முனிவர் சிறிது வட மொழி பயின்ற சிறுர்போ லல்லாமல் மொழிபெயர்ப்பதில் தமிழ்ச் சொற்களையே சிறந்து வழங்குவதைக் காணலாம். வட மொழிக் கடலென்பது 'பாடிய' முதலான உரை நூல்களிற் பார்க்க லாம். யமகம், திரிபு, சிலேடை, அலங்காரம் முதலான யாப்படி

வித்தை அந்நாளிற் சிறப்புற்றிருந்தமையால் நம்முனிவரும் அவ் வகையிற் கைதேர்ந்தவரே. சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா ஒன்றுமே நம்மாணவர்கட்கு நற்புத்தி புகட்டுவதற்கான நூலா கும். 133 குறளை அதிகார முறைப்படி எடுத்துக் காட்டுகளுடன் வெண்பாவிற் றந்துளார். விரிவஞ்சி இத்துடன் நிறுத்துவாம். அவர் ஏறத்தாழ 140 ஆண்டுகளின் முன்னர் இருந்தவராவர். 'விசுவாச வருட மேடமதி' யென்பர்.

3. நமச்சிவாயக் கவிராயர்

மேற்கூறிய நமச்சிவாயக் கவிராயர் திரிகூட ராசப்பக் கவி ராயர் சாலத்தவரென்றும். நபாபு ஒருவர் வந்திருந்த பொழுது பாபநாசம் உலகம்மையின் கையிலிருந்த பூச்செண்டைத் தன் கை வசம் வரும்படி பாடித் தன் அருட்டிறத்தைக் காட்டின ரென்பர். அத்தலத்தின் மீது உலகம்மை பிள்ளைத்தமிழ், பதிற்றுப் பத் தந்தாதி, சந்த விருத்தம், மாலை, சிலேடை வெண்பா முதலான நூல்கள் அவராலாக்கப்பட்டன.

4. பரிமேலழகர்

குறள் உரையாசிரியரிற் சிறந்தவ ரென்று பாராட்டப்படுப வர் கடையம் பதியில் பரிமேலழகர். இவர் செனன வீரப்பய்ய ருடைய மாணுக்கர். குருவின் வாக்குக் கிணங்கி இவர் சான்றோர் கட்குக் குருக்க ளாயினர் என்றும், ஆத்ம ராமாயணம்,ஞானக் குற வஞ்சி என்ற நூல்களுக்கு ஆசிரியராயுள்ள குமர குருபர தேசி கர் இவர் குரு பரம்பரையில் பதினைந்தாவது குரு வென்றும், அருணசலக் குருக்கள் அவர் பின் வந்தவ ரென்றுந் தெரிகின்றது. 'பரித்த வுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன் தெரித்த வுரையாமோ தெளி' என்று புனைந்துரைக்கப் பெற்ற உரையாசிரியர் காஞ்சிபுர வைணவ ரென்று, "அரிமே லன்புறாஉம் அன்பமை யந்தணன்" என்ற ஆன்றோர் வாக்குகளால் துணியப்படு மென்பர். இவர் உரை யில் இவர் பயின்ற வடமொழி நூல்களின் கருத்தையே வள்ளு வரும் அமைத்துள ரென்றெண்ணிக் குறள்களைத் திரித்து வலிந்து பொருள் கொண்டுள ரென்றும், கடவுள் வாழ்த்து, புதல்வரைப்

பெறுதல் என்ற அதிகாரத் தலைப்புக்கள் இவருடைய சொந்த மென்றும் இன்னோ ரன்ன குறைபாடுகள் கூறுவாரு முளர். இறை வணக்கம், மக்கட் பேறு என்றிருத்தல் பொருந்து மென்றும், 'கற்றதனாலாய பயனென் கொல்' 'மலர் மிசை யேகினான்' 'கேட்ட தாய்' 'குடம்பை தனித்தொழிய' என்ற தொடர்களுக்கு இவருரைத்த வுரை தமிழர் ஒழுக்கங்கட்கு அடுத்தன வல்லவென் றும் கூறுவது வழக்கம்.

5. இராமநாதன் கவிராயர்

ஆழ்வார் குறிச்சியில் இராமநாதன் கவிராய ரென்பவர் அவ் வூருக்கு அணித்தாயுள்ள சிவ சைலேச்வரர் கருணை பெற்றுச் 'சிவ சயிலப் பள்ளு' என்ற சிறு நூலை இயற்றியதாக அறிகின்றோம். அதில் அழகப்ப முதலியாரென்ற சீமான் பெருமையை அவருடைய அடிமைப் பள்ளரும் பள்ளிகளும் விதந்தோதியுள்ளர்.

6. இளைய நயினார்

பள்ளு என்ற நாடக வகையினிற் சிறந்தது 'முக்கூடற் பள்ளு' என்பதாம். இதனை ஆக்கியோர் இளைய நயினாரென்ற முகம் மதியர் என்று அறிகிறோம். இதிலுள்ள மழைக்குறி முதலான சில பாடல்களை யாம் தமிழ்ப் பள்ளியிற் பாடமாகப் படித்த துண்டு.

7. வடமலையப்ப பிள்ளையன்

இப் பள்ளியில் வடமலையப்ப பிள்ளையன் என்ற பெரியாருடைய சீரையும் சிறப்பையும் அவருடைய பள்ளிகள்எடுத்துரைக்கின்றனர். சீவலப் பேரி யென்ற ஊரிலுள்ள கோட்டைஅழிவதற்கு அம் மகான் செய்த பராக்கிரமங்களை உலகம் நன்கறியும். இப் பிள்ளைய னவர்கள் மதுரை நாயகர் வம்சத்தவருக்கு மந்திரியா யிருந்து பாளையக்காரரிடம் தண்டல் செய்ய இவண் ஏகினரென்று கதை கூறும். இவரால் ஆக்கப்பெற்ற நூல்கள் இரண்டும் வெளி வந்துள. பதினெண் புராணங்களில் தலைமை பெற்ற 'மச்சபுராணத் தைத்' தமிழ் மொழிப்படுத்திய தொன்று. குறள் அடிகளை யமைத் துப் பாடப் பெற்ற 'வடமலை வெண்பா' என்றது மற்றொன்று. நமது நண்பர் காலஞ் சென்ற திருவாளர் சுப்ரமண்ய பிள்ளையின்

வேண்டுகோளுக்கிணங்க எமது விருப்பத்தைச் சென்னைத் தாம் ஸன் கம்பெனியார் மறுக்காமல் தம் செலவில் 'மச்சபுராணத்'தை வெளிப்படுத்தினர்.

8. குமாரசாமி தேசிகர்

வீரவ நல்லூரில் மாறி யாடும் பெருமாள் சோதிடரின் தோன்றலாகிய குமாரசாமி தேசிகர் தந்தையிடம் சோதிடங் கற்று மூல காண்டம், சாதக காண்டம், முகூர்த்த காண்டம், சின்தனை காண்டம் என்ற நான்கு காண்டங்களுள்ள' குமார சுவாமீயம்' என்ற அரிய பெரிய நூலை ஆக்கினர். இந்நூலில் 45 படலமும்' மொத்தமாக 4312 செய்யுளும் உள்ளன.

9. நெல்லையப்பன் கவிராயர்.

திருநெல்வேலி நகரில்,

'சாகித்தியம் வல்லார் சங்கீதம் வல்லார்கள்
மோகித் துனையுற்று மொய்ப்பவர்கள்—சோதித்தே
எல்லையற்ற தன்புற வெங்கேய்ந்தாய் கவிராச
நெல்லையப்ப நீதா நிகழ்த்து.
'கவிகள்யார் சொல்வார் கவிப்பொருள்யார் விள்வார்
அவிர்பலநூலா ராய்வார்—எவர்விருந்தை
ஆசையுட னோம்புவார் அன்புமிக யாவர்சிவ
பூசைபுரி வார்நிதமுன் போல்.'

என்று துதிக்கப் பெற்ற நெல்லையப்பன் கவிராயர் (1845—1916) 'திருநெல்வேலித் தல புராணம்' ஒன்றை 120 சருக்கத்தில் ஆக்கின ரன்றிப் பல சிறு நூல்கள் செய்தன ரென்பர். அப்புராணத்தில் அருமையான புராண கதைகளும், ஒழுக்கம் பற்றிய படலங் களும் பல வுள. அவர் குணசீலத்தையும் புலமையையும் யாமும் நேரில் அறிகுவம்.

10. சங்கர நமசிவாயர்.

இலக்கணக் கொத்துச் செய்த சுவாமிநாத தேசிக ரென்ற ஈசான தேசிகரின் மாணவர் சங்கர நமச்சிவாயரெனப் படுவர். இவர் நன்னூலுக்கு விருத்தியுரை கண்டவர். ஈசானமடத்தில் வதிந்திருந்தனர்.

11. திருப்பாற்கடனாதக் கவிராயர்

ரீனியஸ் பாதிரியாருக்குப் பதினான்கு ஆண்டு தமிழ் ஆசிரியராயிருந்த திருப்பாற்கடனாதக் கவிராயர் அங்நகரில் வாழ்ந்த அம்பலவாணக் கவிராயரின் மாணவரெனப் படுவர். ரீனியஸ் மரித்தபொழுது விருத்தப் பாவில் தம்முடைய வருத்தத்தை வரைந்துளர். இவர் பன்னூல்களிற் றேர்ச்சியுற்றவர்.

12. வெள்ளியம்பலத் தம்பிரான்

சிந்து பூந்துறையில் தருமபுர மடத்திற் புலமை வாய்ந்த பெரியார். வெள்ளியம்பலத் தம்பிரானிடம் சிவப்பிரகாசர், கருணைப்பிரகாசர், வேலப்ப தேசிகர், என்ற உடன்பிறந்தார் மூவரும் கல்வி கற்றுத் தேர்ந்தனர். அப்பெரியார் மீது பகை பாராட்டி இகழ்ந்து வந்த புலவனொருவனைத் திருச்செந்தில் நகரிற் கண்டு அவனுடன் பாப்போர் புரிந்து தோற்கடித்துத் தம் புகழையும் தம் மாசிரியர் புகழையும் நாட்டினவர் மூவரில் மூத்தோரான சிவப்பிரகாசரெனப்படுவர். 300 கலித்துறையில் 'திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமக வந்தாதி'யைச் சிவப்பிரகாசர் பாடி வென்றனர்.

13. அழகிய சோக்கநாத பிள்ளை

நெல்லைக்கு அணித்தாயுள்ள தச்ச நல்லூரில் வன்னியப்ப பிள்ளை குமாரர் அழகிய சொக்கநாத பிள்ளை யென்பார், 45 ஆண்டுகட்கு முன்னர்வரை சிற்றின்பச் சொற்களாற் பேரின்பம் பெருக்கிய புலவர் இவரே யாவர். நெல்லைக் காந்திமதி யம்மை பிள்ளைத்தமிழ், அந்தாதி, மாலையும், இவருக்குப் பேருதவி செய்த இராசவல்லிபுரம் முத்துசாமிப் பிள்ளைபேரில் 'காதல் பிரபந்தம்' ஒன்றும், சங்கரன்கோயில் கோமதியம்மை பேரில் பதிகமும் கணக்கற்ற சிலேடை மிகுந்த விடுகவிகளும் இவராலாக்கப்பெற்றுள.

14. அரிகிருஷ்ண பிள்ளை

பாளையங்கோட்டைத் தலை நகரில் கிறிஸ்தவர்களில் வேளாண் குலத்தவரான எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை (1840-1910) என்பார் கம்பனது இராமாயணம்போன்ற சொற்சுவை, பொருட்சுவை

நிறைந்த நூல்கள் மூன்றினை ஆக்கினவராவர். பதினான்காண்டுக ளாக எழுதிய நூல் 'இரக்ஷணிய யாத்திரீகம்'. இதில் ஐந்து பகுதி களும் 47 காண்டங்களும் 3800 செய்யுள்களும் உள. பனியன் என்ற ஆங்கில ஆசிரியர் ஆக்கிய 'பில்கிரிம்ஸ் புரோகிரஸ்' என்ற நூலை முதல் நூலாகக் கொண்டு இந்நூ லாக்கப்பட்ட தென்பர். 'இரக்ஷணிய நவநீதம்' 'இரக்ஷணிய மனோகரம்' என்றவை மற்ற இரு நூல்களாம். இவை முறையே கிறிஸ்தவ வரலாறு, கிறிஸ் தவ வொழுக்கம் கிறிஸ்தவ தேவாரம் எனப்படும்.

(தொடரும்)

உழிஞைத் திணை

[இளவழகனார்]

கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கின்
நெடுமதில் நிலைஞாயில்
அம்புஉடை ஆர்எயில் உள்அழித்து உண்ட
அடாஅ அடுபுகை அட்டுமலர் மார்பன்.

(பதிற்றுப்பத்து, உ௰)

'காவற்காடும் ஆழ்ந்த அகழியுஞ் சூழ்ந்து உயர்ந்த மதின் முகடும் நிலைத்த மதிலுறுப்புகளும் வாய்ந்த, அம்புகளுள்ள அரிய அரணை, உள்ளழித்து வென்ற ஊர்சுடு புகையையுடைய கொன்று மலர்ந்த மார்ப'னென்க.

மதில், ஆகுபெயர்; ஞாயிலும் அது; 'ஞாயில் - ஏப் புழைச்சு நடுவாய் எய்து மறையுஞ் சூட்டு' * என்று நச்சினார்க் கினியரும், 'ஞாயிலும் - குருவித்தலைகளும்; இதனை ஏவறை யென்பாருமுளர்;† என்று அடியார்க்கு நல்லாரும் ஞாயிலை மதிலுறுப்புகளாகவே கூறுதல் காண்க. அரிய அரணாவது, 'பொறிகளான் அணுகற்கருமை' யென்பது பரிமேலழகருரை.‡ 'அட' வென்னுஞ் சொல் ஈறு நீண்டு அளபெடுத்த தென்க;

---

* சிந்தா, க : ௭கூ † சிலப், கடு : உகள. ‡ திருக்குறள், அரண், ௩.